

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 20 stycznia 2016 r.
(OR. en)**

**2014/0337 (COD)
LEX 1642**

**PE-CONS 54/1/15
REV 1**

**PROAPP 18
CATS 95
SCHENGEN 30
COMIX 458
CODEC 1281**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE UCHYLENIA NIEKTÓRYCH AKTÓW
WCHODZĄCYCH W SKŁAD DOROBKU SCHENGEN**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/...

z dnia 20 stycznia 2016 r.

w sprawie uchylenia niektórych aktów wchodzących w skład dorobku Schengen

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a), b) i d), art. 78 ust. 2 lit. e) i g), art. 79 ust. 2 lit. c) i d) oraz art. 87 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

---

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 14 grudnia 2015 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zwiększenie przejrzystości prawa Unii jest jednym z zasadniczych elementów strategii lepszego stanowienia prawa wdrażanej przez instytucje Unii. W tym kontekście należy uchylić te akty, które nie służą już żadnym celom.
- (2) Niektóre akty wchodzące w skład dorobku Schengen stały się bezprzedmiotowe ze względu na swój tymczasowy charakter lub z uwagi na to, że ich treść została włączona do późniejszych aktów.
- (3) Decyzja Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (95) PV 1 rev.¹ odnosiła się do bardzo specyficznej kwestii dotyczącej uprzedniej konsultacji, której domagała się Portugalia w odniesieniu do obywateli Indonezji składających wnioski o wizę. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009² oraz (WE) nr 767/2008³, które przewidują nowe zasady dotyczące zasięgania opinii innych państw członkowskich w związku z wydawaniem wiz.

---

¹ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 5 maja 1995 r. w sprawie wspólnej polityki wizowej. Decyzja zawarta w protokole z posiedzenia Komitetu Wykonawczego w Brukseli, dnia 28 kwietnia 1995 r. (SCH/Com-ex (95) PV 1 rev.) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 175).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

- (4) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (95) 21¹ zobowiązano państwa członkowskie do wymiany informacji statystycznych w celu lepszej kontroli migracji na granicach zewnętrznych. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2004², na mocy którego agencji Frontex powierza się zadania przeprowadzania analizy ryzyka dotyczącej zagrożeń pojawiających się na granicach zewnętrznych i sytuacji na tych granicach oraz opracowania i wdrożenia systemów informacyjnych umożliwiających wymianę takich informacji.
- (5) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1³ ustanowiono zasady regulujące prawa i obowiązki państw reprezentujących i reprezentowanych w odniesieniu do wydawania wiz Schengen w państwach trzecich, w których nie wszystkie państwa Schengen są reprezentowane. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 810/2009, które wprowadza nowe przepisy odnośnie do ustaleń dotyczących reprezentowania w sytuacjach, gdy jedno państwo członkowskie zgadza się reprezentować inne państwo członkowskie w zakresie rozpatrywania wniosków i wydawania wiz w imieniu tego państwa członkowskiego.

---

¹ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 20 grudnia 1995 r. w sprawie szybkiej wymiany między państwami Schengen statystycznych i szczegółowych danych dotyczących możliwych wadliwych działań na granicach zewnętrznych (SCH/Com-ex (95) 21) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 176).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1).

³ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 27 czerwca 1996 r. w sprawie zasad wydawania wiz Schengen zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. a) Konwencji wykonawczej do układu z Schengen (SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 180).

- (6) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (97) 39 rev.¹ zatwierdzono zasady przewodnie dla środków dowodowych i poszlak w ramach umów o readmisji między państwami Schengen. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003² oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1560/2003³, które określają elementy dowodów oraz poszlak wykorzystywane do ustalenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu.

---

¹ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie zasad przewodnich dla środków dowodowych i poszlak w ramach umów o readmisji między państwami Schengen (SCH/Com-ex (97) 39 rev.) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 188).

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50 z 25.2.2003, s. 1).

³ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3).

- (7) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2¹ przewidziano szereg środków mających na celu zwiększenie skuteczności kontroli na granicach zewnętrznych. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006², które wprowadza zasady przekraczania granic zewnętrznych oraz rozporządzenia (WE) nr 2007/2004, w którym agencji Frontex powierza się zadanie ułatwiania stosowania środków wspólnotowych odnoszących się do zarządzania granicami zewnętrznymi poprzez zapewnienie koordynacji działań państw członkowskich we wprowadzaniu w życie tych środków.
- (8) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (98) 18 rev.³ wprowadzono procedurę stosowaną przez państwa Schengen, które mają poważne trudności w uzyskiwaniu dokumentu *laissez-passer* do celu repatriacji cudzoziemców przebywających nielegalnie na ich terytorium. W decyzji tej wprowadzono również możliwość zbadania na szczeblu unijnym konieczności zastosowania wobec państw stwarzających problemy w tym zakresie innych środków o bardziej wiążącym charakterze. Decyzja ta stała się nieaktualna po zawarciu przez Unię z szeregiem państw trzecich umów o readmisji. Umowy te określają konkretne obowiązki i procedury, których organy państw trzecich i państw członkowskich powinny przestrzegać w odniesieniu do repatriacji cudzoziemców nielegalnie przebywających na terytorium Unii.

---

¹ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 21 kwietnia 1998 r. w sprawie działań grupy roboczej (SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 191).

² Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

³ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 23 czerwca 1998 r. w sprawie środków, które należy podjąć wobec państw stwarzających problemy w zakresie wystawiania dokumentów wymaganych do wydalenia z terytorium Schengen (SCH/Com-ex (98) 18 rev.) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 197).

- (9) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (98) 21¹ zatwierdzono wspólne zasady dotyczące umieszczania odcisków pieczęci w paszportach wszystkich osób ubiegających się o wizę jako sposobu zapobiegania składaniu przez tę samą osobę kilku wniosków wizowych naraz lub jeden po drugim. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 810/2009 ustanawiającego nowe zasady wydawania wiz i umieszczania pieczęci w dokumentach podróży osób ubiegających się o wizę.
- (10) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (98) 37 def. 2² określono środki mające na celu ustanowienie zintegrowanego podejścia do intensyfikacji walki z nielegalną migracją. Środki te zostały wprowadzone w życie decyzją Grupy Centralnej z dnia 27 października 1998 r. w sprawie przyjęcia środków do walki z nielegalną imigracją (SCH/C (98) 117). Decyzje te stały się nieaktualne po wejściu w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 377/2004³, w którym ustanawia się wspólne ramy w zakresie delegowania oficerów łącznikowych ds. imigracji do państw trzecich, rozporządzenia (WE) nr 562/2006, w którym wprowadza się szereg wspólnych środków dotyczących kontroli na granicach zewnętrznych i decyzji Rady 2009/371/WSiSW⁴ powierzającej Europolowi określone zadania dotyczące wymiany informacji, w tym informacji na temat przeciwdziałania nieuregulowanej migracji.

---

¹ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 23 czerwca 1998 r. w sprawie umieszczania odcisków pieczęci w paszportach osób ubiegających się o wizę (SCH/Com-ex (98) 21) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 200).

² Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 27 października 1998 r. w sprawie przyjęcia środków do walki z nielegalną imigracją (SCH/Com-ex (98) 37 def. 2) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 203).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 1).

⁴ Decyzja Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol) (Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37).

- (11) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (98) 59 rev.¹ przewidziano szereg wytycznych w sprawie skoordynowanego rozmieszczania doradców ds. dokumentów dla ruchu lotniczego i morskiego oraz w placówkach konsularnych państw członkowskich, po to by skuteczniej zwalczać nielegalną imigrację. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 377/2004 ustanawiającego nowe zasady rozmieszczania oficerów łącznikowych w państwach trzecich.
- (12) Decyzją Komitetu Wykonawczego SCH/Com-ex (99) 7 Rev. 2² zatwierdzono plan dotyczący wzajemnego oddelegowywania przez państwa członkowskie oficerów łącznikowych w celu doradztwa i pomocy w realizacji zadań związanych z bezpieczeństwem i kontrolą na granicach zewnętrznych. Decyzja ta stała się nieaktualna po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 562/2006 i rozporządzenia (WE) nr 2007/2004, które wprowadziły nowe ramy prawne współpracy między państwami członkowskimi w zakresie kontroli na granicach zewnętrznych, w tym delegowania oficerów łącznikowych.
- (13) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 189/2008³ określono specyfikacje odnoszące się do określonych testów SIS II mających wykazać, że centralny system SIS II, infrastruktura komunikacyjna i interakcje między centralnym systemem SIS II a systemami krajowymi (N.SIS II) działają zgodnie z wymogami technicznymi i funkcjonalnymi określonymi w instrumentach prawnych dotyczących SIS II. Rozporządzenie to przestało wywierać skutki prawne z chwilą, gdy SIS II rozpoczął funkcjonowanie w dniu 9 kwietnia 2013 r.

---

¹ Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r. w sprawie skoordynowanego rozmieszczania doradców ds. dokumentów (SCH/Com-ex (98) 59 rev.) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 308).

² Decyzja Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie oficerów łącznikowych (SCH/Com-ex (99) 7 Rev. 2) (Dz.U. L 239 z 22.9.2000, s. 411).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 189/2008 z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie testów systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 57 z 1.3.2008, s. 1).

- (14) Ze względu na pewność i jasność prawa powyższe nieaktualne decyzje i nieaktualne rozporządzenie należy uchylić.
- (15) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie uchylenie niektórych nieaktualnych aktów Unii wchodzących w skład dorobku Schengen, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, Dania, zgodnie z art. 4 tego Protokołu, podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE¹; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane ani go nie stosuje.

---

¹ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

- (18) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (19) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen², które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE³.

---

¹ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

² Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

³ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

- (20) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE² i 2008/149/WSiSW³.

---

¹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

² Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

³ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

- (21) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹ odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE² i 2011/350/UE³,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

¹ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

² Decyzja Rady 2011/349/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 1).

³ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 1
Uchylenie nieaktualnych aktów

Następujące akty tracą moc:

- decyzja SCH/Com-ex (95) PV 1 rev. (polityka wizowa),
- decyzja SCH/Com-ex (95) 21 (wymiana informacji statystycznych),
- decyzja SCH/Com-ex (96) 13 rev. 1 (wydawanie wiz Schengen),
- decyzja SCH/Com-ex (97) 39 rev. (środki dowodowe w ramach umów o readmisji),
- decyzja SCH/Com-ex (98) 1 rev. 2 (grupa robocza),
- decyzja SCH/Com-ex (98) 18 rev. (trudności w uzyskiwaniu dokumentu *laissez-passer*),
- decyzja SCH/Com-ex (98) 21 (umieszczanie odcisków pieczęci w paszportach),
- decyzja SCH/Com-ex (98) 37 def. 2 (walka z nielegalną imigracją),
- decyzja SCH/C (98) 117 (walka z nielegalną imigracją),
- decyzja SCH/Com-ex (98) 59 rev. (doradcy ds. dokumentów),
- decyzja SCH/Com-ex (99) 7 Rev. 2 (oficerowie łącznikowi), oraz
- rozporządzenie (WE) nr 189/2008 (testy SIS II).

Artykuł 2
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący